

fra den højtærede Regerings Side, nemlig dette: Hvilke er de Arbejdsvilkaar, som den højtærede Regering paa det erhvervs-politiske Omraade, paa det skattepolitiske Omraade, paa det ene og paa det andet Omraade byder de Konservative? Vi har i den højtærede Regerings Program-erklæring en utvetydig Udtalelse fra den højtærede Statsminister om, at Landmandsbanksagen skulde tages op til snarlig Løsning. Det ærede Medlem Hr. Pürschel gentog som Ordfører for de Konservative, at han ventede, at dette Løfte — det var et Løfte — opfyldtes snarest muligt, for man tillagde det den største Betydning fra konservativ Side. Den højtærede Statsminister stillede endvidere i sin Programtale i Udsigt, at han kunde tænke sig at forelægge et Forslag — det var ikke et Løfte — til Reform af den direkte Beskatning, af Indtægts- og Formueskatten til Staten. Begge disse Spørgsmaal, baade Landmandsbanksagen og vort Skattevæsens Reformering, er udskudt. Der er intet som helst gjort i disse Sager fra Regeringens Side i denne Samling, og det er Regeringens Hensigt at udskyde disse Sager til næste Samling. Begge disse Spørgsmaal er jo saa vigtige, at selv om den højtærede Statsminister ikke havde gjort sig skyldig i nogen Modsigelse ved sine Udtalelser i Januar i sin Programerklæring og senere den 8. April, havde det dog ikke været urimeligt, om vi havde faaet en klar Besked om, hvorvidt Regeringen agter at foretage sig noget i denne Samling i det erhvervspolitiske Spørgsmaal, eller om ogsaa det Spørgsmaal, skønt det er givet, at der er alvorlig Erhvervskrise i Landet for Øjeblikket for Industriens Vedkommende, skal skydes ud til næste Samling eller helt i det uvisse, uden at det konservative Parti paa dette Omraade har nogen som helst Garanti for, hvad den højtærede Regering agter at foretage, eller om den overhovedet vil foretage noget i denne Sag? Paa disse Vilkaar kan man ikke fra konservativ Side, saa vidt jeg kan forstaa — men det umulige kan jo blive til Virkelighed indenfor dette Parti, det har jeg set fra 1920—24 —, følge den Politik, som førtes fra 1920—24. Den kan ikke gentages 4 Aar til. Den kan maaske gentages et Aar, 1926—27, men den kan ikke gentages 4 Aar til, fra 1926—30; det er det eneste, som jeg ved klippesikkert, naar jeg skal vurdere den nuværende politiske Situation.

Men iøvrigt synes alt at svømme, alt at staa hen i det blaa, alle væsentlige Spørgsmaal at være udskudt. Vi har endog set,

paa det sociale Omraade, at den højtærede Sundhedsminister i et saa vigtigt Spørgsmaal som Invaliderenten mir nichts, dir nichts, efter at et Folketingsflertal paa et vigtigt Punkt har ændret hans Forslag paa en ganske afgørende Maade, lader Lovforslaget gaa sin Gang uden at træffe nogen som helst Foranstaltninger til at faa det ændret i Overensstemmelse med Folketingsflertallets tydeligt tilkendegivne Villie. Heller ikke paa dette vigtige sociale Omraade ved vi, hvad der er den højtærede Regerings Hensigt, den højtærede Minister haaber, at han kan faa Lovforslaget forbedret i Landstinget, siger han, men ingen ved noget som helst om, hvad det i Virkeligheden er, den højtærede Sundhedsminister vil opnaa paa dette Omraade. Paa alle væsentlige Omraader er Situationen usikker og staaer hen i det uvisse. En saadan Situation kan vare en kort Tid, men den kan ikke vare en normal Rigsdagsperiode ud, og derfor vil jeg paa ny gentage det Spørgsmaal, jeg har stillet til den højtærede Regering gentagne Gange, jeg synes, at nu var det betimeligt for Konservatismen her i Landet at faa et klart Svar: Hvilke er de parlamentariske Arbejdsvilkaar, som den højtærede Regering byder og i Fremtiden agter at byde de Konservative, som skal opretholde den? Ja, jeg ved jo, at Beskedenhed regnes for en Dyd, men jeg tror, at i Politik mere end paa noget andet Omraade gælder den store Digters Ord: „Nur die Lumpen sind bescheiden, brave freuen sich der That“. Nu ved jeg ikke, om de Konservative som „That“, som Handling, som konservativ Handling, er tilfredse med at føre frem som Clou paa Rigsdagssamlingen 1926—27 deres Kriseværnsforslag og faa dem nedstemt her i Folketinget. For det bliver de jo. Muligvis afholder Socialdemokratiet sig fra at stemme, men Venstre og de Radikale stemmer det konservative Forslag ned. Jeg ved ikke, om de Konservative er tilfredse dermed; men hvis det er Tilfældet, hvis det endelig er den Gerning, den konservative Indsats, som det saa smukt hedder, som vi skal være Vidne til i denne Samling, saa maa jeg sige, at saa synes det mig, at Digterens Ord har faaet en sørgelig Bekræftelse.

Der er ganske vist det sociale Omraade og Nedskæringslovene. Ja, dér er jo gjort en Indsats fra konservativ Side, selv det ærede Medlem Hr. P. Munch anerkender det, men denne Indsats er jo gjort af en lille Gruppe indenfor det konservative Parti, den er ikke gjort officielt. Det er jo et Mindretal indenfor den konservative Gruppe, som har Fortjenesten af, at